

A már jogerősen megállapított adóalapokból a be nem vallott köztartozások utólagos levonása a K. K. H. Ö. 19. §. alapján igényelhető. (Közigazgatási Bíróság 6443/1930. P. szám.) Panaszos az 1926. és 1928. évekre jogerősen kivetett jövedelemadónak helyesbítését kérte azon az alapon, hogy az adóalapból levonásba nem hoztattak az előző években tényleg fizetett köztartozások és ennél fogva a megjelölt évekre összesen 1461 P 28 fillért tevő többlet jövedelemadóval lett megadóztatva.

Ezt a helyesbítési kérelmet panaszos a K. K. H. Ö. 19. §-ának második bekezdésére alapítja.

A most hivatkozott törvényes alkalmazásnak azonban a jelen esetben helye nem lehet, mert a kivetési iratok szerint panaszos az 1926., 1927. és 1928. évekre adott bevallásaiban köztartozásokat be nem jelentett, ilyen köztartozásoknak az adóalapból való levonását nem kérte és ennél fogva azok a kivetésnél figyelembe vehetők nem voltak és nem is vétettek és panaszos fél 1926. 1927. és 1928. évi jövedelemadóalapja a bevallás adatai alapján lett megállapítva, amely megállapítás azután — jogorvoslat hiányában — jogerőre emelkedett és mert ennél fogva a jelen esetben nem az adóalap hibás kiszámításának olyan esete forog fenn, melynek utólagos helyesbítését a K. K. H. Ö. 19. §-ának (2) bekezdése megengedi, hanem panaszos fél a be nem vallott köztartozásoknak a már jogerősen megállapított adóalapokból való utólagos levonását és ennek alapján a jogerősen kivetett adó utólagos helyesbítését kívánja elrendelni, ennek azonban az érvényesített úton helye nem lehet, mert ez csak a kivetés ellen irányuló jogorvoslati eljárás során volt volna érvényesíthető és mert ezeknél fogva az alsófokú hatóságok panaszos adóhelyesbítése iránti kérelmét, törvényes alapon, utasították el.

JOGÉLET.

A Magyar Jogászegylet pénzügyi jogi szakosztálya f. év november 12-én *Benedek Sándornak*, a közigazgatási bíróság másodelnökének elnöklete alatt ülést tartott, melynek tárgya *dr. Nagy Dezső Bálint* ügyvéd előadása volt: *Kívánatos-e a törvénykezési illetékek lerovási rendszerének reformja?* Az előadó a körülbelül egy évvel ezelőtt kibocsátott 5800/1931. I. M. számú rendeletből indult ki, amely az ügyvédeknek a törvénykezési illetékekért való elsősorban felelősségét felfüggesztette, de hozzáfűzte, hogy ezt abban a reményben teszi, hogy a törvényhozás a törvénykezési illetékek befolyásának biztosítása céljából a Pp. rendelkezéseit módosítani fogja. Ebben az irányban azután egyes ügyvédek részéről több irányban történtek kísérletek, előadmányok és tervezetek készültek, amelyeket az előadó ismertetett. Majd ismertette a német rendszert, amely